

Sant Cugat del Vallès, municipi d'avantguarda?

Josep Bonfill i Margarita Urbano

Sant Cugat ha tingut la sort que, contràriament al què va succeir als municipis veïns, el desenvolupament urbà dels anys '70 el va ferir només de resquitllada.

A mitjans dels '80 la vila va començar a créixer de valent. Va ser la febre de les "pareades", un model manllevat de la societat industrial europea del segle XIX, i que inicialment aquí es va convertir en un estàndard per a una certa elit econòmica barcelonina.

A començaments dels anys '90 Sant Cugat ofería una qualitat urbana difícilment repetible tant a prop de Barcelona. *Algú va dir que Sant Cugat havia de ser un model de qualitat de vida i de desenvolupament d'avantguarda.*

El model urbà del Sant Cugat més nou és la ciutat-jardí de densitat mitja, amb una àmplia dotació d'espais públics oberts.

En la promoció actual d'habitatges l'oferta estàndard és el bloc de pisos de petites o mitjanes proporcions, amb jardí comunitari i piscina en el millor dels casos.

I on és l'avantguarda?

- Quants dels edificis construïts fins avui a Sant Cugat han estat dissenyats amb criteris d'aprofitament solar passiu i eficiència energètica?
- Quants s'han realitzat prioritàriament amb materials antial·lèrgics, no tòxics i de cicle de vida sostenible?
- A quant ascendeix la potència tèrmica i elèctrica provinent de fonts d'energies renovables instal·lada al municipi? Quants autobusos elèctrics circulen pels nostres carrers?
- Quin és el volum d'aigua de pluja recuperada al municipi per tal de reutilitzar-la en el reg de jardins, el desguàs d'inodors, o en altres usos?
- Quants composters hi ha instal·lats en origen per reciclar els residus orgànics alimentaris, reduint notablement el volum dels abocadors, i obtenint a més a més adob per als jardins?
- Quin assessorament s'ofereix al ciutadà en relació a les espècies vegetals més adients en cada microclima per tal que els enjardinaments siguin útils per a la fauna i la flora autòctones?
- De quina informació i de quins incentius disposa el ciutadà de Sant Cugat per tal de motivar-lo a introduir criteris utilitaris de sostenibilitat mediambiental en la seva vida quotidiana?

En la sessió inaugural d'aquest Congrés, l'Ignasi Riera deia, com a regidor que fou de Cornellà, que ja voldria tenir-hi els problemes que té Sant Cugat. Però ens agradaria saber de quin Sant Cugat parlem: del Parc Central, del barri de la plaça del Coll, de Mirasol, dels entorns del camp de golf, de La Floresta, del centre històric, de Coll Favà, de Les Planes...?

S'ha estès pel país el convenciment que Sant Cugat és una ciutat de qualitat de vida alta; i en certa mesura és cert, però quan sentim això no podem per menys de pensar que es parla només del Sant Cugat "central". Si realment volem una ciutat capdavantera, ens cal reequilibrar el desenvolupament de la perifèria suburbana de Sant Cugat. I aquest desenvolupament hauria de ser modèlic en el sentit mediambiental, ja que bona part dels districtes perifèrics es troben en àrees d'interès paisatgístic i ecològic. És cert que els criteris de planificació urbanística actuals

impedirien avui la colonització de determinats entorns, però també és veritat que no es pot fondre el que hi ha, i deixar-ho com està només conduiria a una major degradació.

Si, com així és, Sant Cugat ha escapat d'alguns problemes comuns a altres municipis de l'àrea metropolitana, això no s'ha d'entendre com un privilegi autocomplaent, sinó com una responsabilitat. La responsabilitat difondre en tot el seu territori la qualitat de vida de la qual s'enorgulleix. Estem segurs que al mateix Sant Cugat hi ha bastants ciutadans amb la preparació necessària per aportar criteris i propostes concretes. Esperem que aquest Congrés els faci sortir a la llum.

Josep Bonfill i Margarita Urbano pertanyen a BIU ARQUITECTURA